

Mehmet Doğan (Yörükozan)

- şiirler -

Yayın Tarihi:

14.3.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağlar Getirdim Karşına

Ayak basılmaz zirveden
Çığlar getirdin başıma
Dikilgen yamaç göğüsten
Lavlar getirdin karşıma

Kepir toprak suya kanmaz
Yürektir kabına sığmaz
Yangın yerinde ot bitmez
Bađlar bitirdin taşıma

Bir dilekti sana sözüm
Aşı tuttu asma üzüm
İki çeşme iki gözüm
Ağlar getirdim karşına

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Ah Yörük Anam

Gece rengiydi saçların
Tel tel güneşlere mi tarattın
Bembeyaz seriliverdi
Kara günlerin...
Başındaki aktan çok
Ak döşeklere mi yattın Anam
On bir çocuk doğurdun
Çoğumuzu dağlar taşlarda yitirdin
Harcadın ziyan ettin emeklerini
Acıların fayı tetiklenir de
Sabır taşı çatlamaz mı
Yılların artçı depremlerine nasıl direndin

Gülümsedin
Yüreğinden sevgiler sağdın
Sevinçler icat ettin
Kimsin
Nesin
Necisin
Böyle metanet
Böyle cesaret
Böyle bir şefkat neredeYörük Anam söylen

Ben emerken terli miydi sinen
Bir esinti koptu yaylalardan
Çam püren kekik kokuları sürdü getirdi
Böyle mi tüter tenin
Burnumun direğini sızlatır
Kilimlerinde İlmek ilmek motiflerin
Çilelerime hasret nakışları mı dokudun

Nasıl anlatırım anam nasıl
Duygularım ifadesiz
Kelimelerim kifayetsiz
İradesiz kaldım
Gizli bakışlarını çevir
Aklımı fikrimi yoluna yönelt...

Mehmet Doğan (Yörüközan)

Aktı Yalan Yılan

Körler göremez mi
Ay düşün
Güneş ziya bir an
Ganimet sebiller aksın
Kan terlere kirleniriz
Ateşte kaynak suyumuz
Toprak
Bir de kefenimiz

Gönülden
Gözden koptuysa
Aktı aktı koca bir yıl an
Dünya mı
Aktı aktı hoca bir yılan

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Anamın Gelini

----Vefakâr, cefakâr eşime---

Takılı kaldın bakışlarıma,
Göz bebeğimde dolanır durursun
Geceler boyu.
Uykularım kaçkın,
Gözlerim mahmur...
Seni anıyorum seni,
Kucakladığım hasretim.
Kulakların çınlasın!
Bu hatıralar,
Bu yadigârların,
Oyalı yazma...
Al mendil içinde mi
Perçeminden saç telleri.
Senelerimi bekleyen
Resmin güler uzaktan.
Yaklaştım, baktım da
Senin allıkların,
Maskara, rastıkların,
Paris ithali losyonların,
Parfümlerin hani?
Güzellik uzmanları
Yörük çadırlarına hiç uğramaz mı?

Doğal ve yalınsın.
Kalkık burnun
Fındığa benzer mi?
Badem içi çekik gözlerin
Kudretten sürmeli gezer.
Ok oktur kirpiklerin,
Kıvrışır geriye döner.
Kızken dudaklarında
Kiraz mı ezdin,
Nedir o al al tetirler?
Kaşların
Hilâli hilâla eklerken,
Zülûf gölgesi,
Gamzelerine düşer.
Ay tutulmaz mı?
Tutulsun anamın gelini
Tutulsun!
Bakışın yaman,
Duruşun yaman,
Gülümsemen anama benzer...

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Baba Yüreği

Davetsiz konuk muydun,
Ağlayıp sızlamaya,
Anneni emmeye,
Bir ninnilik mi geldin?
Bir fincan acı kahvenin
Kırk yıllık hatırı var demediler mi?
Bana mı
Hayata mı darıldın
Hoşça kal desen,
Veda ederken ağlasak,
Sarılıp öpüşsek zor iş miydi?
Çok gücüme gitti.
Küçüğüm,
İhanetin dev oldu.
Acımadın mı habersiz
Can evime el attın,
Kalbimi söktün, gittin.
Beni bir ruh bıraktın.
Gel, gör eserin
Böylesine çaresiz ve umutsuz...
Ne yapacağım?
Nereden,
Nasıl başlayacağım?
Anıları
Nasıl hatırlarım?
Şaştım,
Kararsız kaldım.
Minik bir el uzanırsa,
Onu nasıl yakalarım?
Teninin sıcaklığını
Avuçlarımın içinde duyacak mıyım?
Çarşı, Pazar dolaştırıp
Balonları, oyuncakları,
Şekerleri kime alacağım?
Uçurtmalarını gökyüzüne
Sensiz mi salacağım?
Bir an elimden kurtulsam,
Tökezleyip düşsen,
Bir yerin çizilse,
Burnun kanasa içim cız etmez miydi?
Duyarsız mı kaldıydım?

Mavi önlüklü,
Beyaz yakalı çocuk,
Gri pantolon giymiş bekliyor.
Kardeşin bak!
Onu okula götüreceğim.
Öğretmenine teslim ederken
Eti senin,
Kemiđi benim sözü vereceğim.
Ya sen? ..
İçimde uhde,

Hevesimi kursağımda bıraktın.
Düşünüyorum...
Gece, yarılara bölünürken
Kapı önlerinde
Kimi bekler,
Neyi merak ederim?
Afakanlarım kalkarken
Babalık taslamak istemez miydim:
Sigara içtin mi?
Bira da mı var?
Derslerin hep kırık.
Mazeretlerin olmayacak mıydı?
Şimdi...
Kimin yakasından tutup
Hesap soracağım,
Burnundan fitil fitil geleceğim,
İyice haşlayacağım? ...
Kimin anasından başlayacağım?
Ahhhh!
Bu yörüğü
Kavgasız, küfürsüz bıraktın?
Hırsım tez geçer,
Pişman olurum,
Günahını aldık çocuğun diye...
Keşkeleri sıralar,
Özür dilemenin yollarını arardım.
Beni mahcup bıraktın!

Hani derler ya bazen,
Ana yüreği dayanmaz...
Kıskanırım,
O cümleyi çok kıskanırım!
Taş mıdır ulan
Kaya mıdır baba yüreği!
Seni beraber yaratmadık mı?
Acılarda,
Sevinçlerde kucaklaşmadık mı?
Böbürlenip
Övündükleri nedir ki?
Şunun şurası,
Alt tarafı bir doğum sancısı.
İmreneceğim ha!
Ulan milyon kere doğurmak mı
O acıları,
Şancıları tatmak?
İste,
Canımdan can,
Kanımdan kan...
Kalbimi sana takayım.
Eriteyim bir potada,
İliklerimin ta içine akıtayım!
Her hücremde

Yangınlar duymak isterken,
Neden kutupların ayazında
Donuyor, titriyorum?
Buzullar içinde ateşsiz koydun!
Yaralı kurtlar mı?
İçimde keskin acılar çırpınıyor,
Ulum ulum uluyorum.
Ne derim ki,
Erken battın.
Geleceğimi kararttın.
Geleceğim gittiğin yere.
Ölümden öte köy var mı?
Yok deme sakın ha!
Beni o köyde bıraktın!

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Bağırış Çağırış İçinde!

Tutuklu zorladı kapıyı
Gecenin gizemli yüzüne...
Açılsın en beyaz atlaslar,
Vaktine gelir çocuk.
Pencere ağlar,
Balkon ağlar,
Bağırır sokak:
Müjdeler,
Uzun ömürlü olsun!

Özgürsün,
Değdi mi çocuk?
Hayatın ilk eşiğine
Neden göz yaşları bulaştı?
Elimiz,
Kucağımız çığlık çığlık
Dört bucak sevinçlerle...
Kalbimiz açık,
Çıplağım girsene
Sevgilere belenirsin.
Acılar uzakta dursun,
Dönsün dönence...
Saatler günleri,
Aylar yılları,
Çalsın inceden ince.
Değişirken çehremiz,
Çevremiz delikanlı kız oğlan...

Bakarız ruhumuz okşanır,
Işıklar içinde alevle
Renkler kol kola dolanır.
Düşleri en zirvelere,
Gökkuşağının içine,
Uçsuz çayırlar boyuna
Yılkı taylor mı şahlanır?
Dizgin, kement dinlemez,
Sevgi neden yetişmez
Bu coşku seline...
Zorlama nabız sınırda,
Akıl, mantık merhaba.
Taşarsa ara sapaklara,
Kör karanlık dehlizlere...
Araması zor,
Bulması çetin,
Kaybetmesi çok mu kolay?

Geliyor belâsıyla...
Geliyor sevdasıyla...
Geliyor kavgasıyla...
Bağırış çağırış içinde!

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Beraber Ağlarız Yarın

Tutsağım hapishane duvarlarına
Gözlerimde duran
Şu parmaklıkları geçsem
İçimde sel arzularım
Bağırsam
Çağırsam
Paylaşan yok ki
Bekle acılarım
Bekle yaşlarım.
Şen doğ güneş
Özgür dünya üstüne
Sana dedim üzgün çocuk
Duymadın mı
Ağlama
Koş oyna arkadaşlarına
Kariş kahkaha çığlıklarına
Katıla katıla gül bugün
Gül de
Kim bilir
Berber mi ağlarız yarın!

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Bin Yıllık Senfoni

Viran yurtları
Baykuşlar beklesin.
Durulmaz durulmaz
Yıldız dökülsün yollara...
Kimse görmez,
Çek arkadaş çek,
Çek göçünü yavaş yavaş...
Oğlun, kızın,
Top zülüflü,
Yılan belli gelinlerin...
Dost Hayta'nın biri de yoldaş; (*)
Ne sövgülerle
Açar kulaklarını..
Muhabbeti,
Dağları dağa yığar,
Yakın eder ırakları.
Seher vaktine ulaş,
Güneş itler üstüne doğar.
Yoksa kesik olur nasibin,
Ya da el kapar
Demez mi atalar.
Yollar sürü sürü aşiret...
Sarıkeçili... Saçıkıralı...
Honamlı... Karakoyunlu... (*)
Yolda dökülmüş derler,
Bak Deli Hacı'nın malı.
Neme lâzım,
Erden varmalı.
Aklıevvel,
İt, kopuk biri,
Ata yurduna çöker.
Kavga mı edeceksin?
Hayır...
Hayır!

Kiminiz deve yüklesin,
Kiminiz keçe dürsün...
Kara çadır
Kır kırsığa yüklensin.
Bak ortalık bahar!
Hava seni aldatmasın.
Bir de baktın,
İlgıt ılgıt kar yağar...
Hazırlıklı ol,
Kepeneğini al,
Karşı koca yamacı
Çıkacaksın
Kan ter içinde.
Ayaklarına kara su inecek.
Ekşi ekşi kokacaksın.
Başında sirke,
Yakana gök bit ağacak.

Uzak şehirlere baktın,
Işıl ışıl yanarken...
Nerden aklıma düştü geçmişim?
Bir koyun - kuzu meledi,
Bir kaval sesi kayalıklarda,
Kulağımda saklı kalmış melodi.
Bitti mi? ...
O,
BİN yıllık senfoni...

(*) HAYTA: Muhabbeti bol, yeri geldiğinde küfürü dilinden düşürmeyen dost canlısı
insanlarla dolu bir Yörük aşireti.
(**) Çeşitli Yörük aşiretleri.

Mehmet Doğan (Yörüközan)

Bir Kıyıda Erimek

Taze bir şarkıyla
Güne başladım
Baktım yılların ardına
Dönemeç yokuşlarda
Engelli nefesim...
Ruhum eskir...

Tutku pınarları aksın içimde
Yeni bir aşk mayalanırken.
Sevdamız dizilsin mısralarıma
Kıtaları kucaklarken şiirlerim
Denizaşırı ülkemden
Denizaşırı türküler,
Çocuksu sevgiler
Şevinçler getirdim.

Gizinize ermek,
Kıyılarınızda erimek isterim..

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Bu Ne

Bu ne bir lira
Bu ne işe yarar
Çocuğamı verirsin baba?

Bakma gözüme
Aldanma babanın büyüklüğüne
Elindeki o paranın küçüklüğüne
Eve dört ekmek alınır oğlum...

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Bu Tezgâhda Aşk Satılmaz

Aşk nedir?
Dert nedir?
Derdi bilirim...
Aşkı kimse bilmiyor,
Ben nerden bilirim.
Hiç tanışmadık,
Alıp satmadım.
Tuhafiyeciyim,
Çok tuhaf şeyler sattım yıllardır,
Ama uğramadı tezgâhıma aşk.

İçimdeki dürtü,
Sakın aşka dokunma,
Bulaşma diyor.
Kerem'le Aslı
Perişan oldu.
Bir an ki
Dokunulmaz;
Dokunanı,
Bulaşanı yakıyor.
Yakıyor ya,
Dert niye davetsiz gelip buluyor?
Kalbim meskeni mi
Orada oturuyor?
Biri giderken
Öteki geliyor.
Kapıdan kovsam,
Bacadan dalıyor.
Ne kira veriyor,
Ne de gidiyor,
Bedavadan oturuyor!

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Çekti Yürüdü...

Doğruldu pencereye baktı
Henüz daha şafak
Aciliyet nedir ki kalktı
Usulca örttü kapıyı
Çıktı yürüdü

Elini cebine uzattı
Sigarası uşağındaydı
Paketini buruşturdu attı
Çakmağını çaktı
Yaktı yürüdü

Ulaştı kahvehaneye
Öturdu bir köşeye
Önüne hemen çay sürüldü
Sağına soluna bakındı
Kurcaladı ceplerini
Yoktu yürüdü

İnsan pazarına indi
Kuyruklar bir merasimdi
En sonsıraya durdu
Bir araba yaklaştı
Saydı saydı aldı
Sen kal hemşerim dediler
Çöktü oturdu

Taş kaya kesildi
Ne sonra uyandı
Öylendi belki
Kalktı yürüdü

Kapıdaki bağırıyordu
Buyurun buyurun abi
Patlıcan dolma imam bayıldı
Soslu terbiyeli türlü
Onda hiç ses yoktu
Koku almaz duymaz ki
Yumruğunu sıktı ah
Çekti yürüdü

Mehmet Doğan (Yörüközan)

Çocuklara Verin İktidarı

Lütfen
Hatanızı kabul ediniz
Dünyamızı ziyan etmeyiniz
Koltuklarınızı boşaltıp gidiniz
Çocuklara verin iktidarı
Kursunlar gönüllerindeki yarını

Güneşli güzel günler için
Herkese sevgi biçim biçim
Barışı kurmak için
Çocuklara verin iktidarı
Kursunlar gönüllerindeki yarını

Kalkın ortadan sınırlar
Birleşsin tüm kıtalar
Kırılsın yok olsun silahlar
Çocuklara verin iktidarı
Kursunlar gönüllerindeki yarını

Onlar yeşil ormanları sever
Ekmek kitap okul ister
Bozkırlara çiçek göster
Çocuklara verin iktidarı
Kursunlar gönüllerindeki yarını

Size arz ettim büyüklerim
Kırdım ise af dilerim
Ben çocuğum çocukça dileklerim
Çocuklara verin iktidarı
Kursunlar gönüllerindeki yarını

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Final

Yalnızım konuşalım,
Fırtınalar içinde
Boğuşmaktan yorgunum.
Liman istiyorum,
Göğsüne sığınayım.
Öyle duygusalım,
Ağlasam mı, gülsem mi bilemiyorum.
Sıkıldım buralardan.
Seninle dağlara göçsem,
Yağmurlar yağarken
Sırılsıklam öpüşsem, sevişsem;
İliklerime kadar titresem.
Duyularım körelirse
Uyar beni
Çimdikle
Diş istiyorum.
Biraz heyecan, hırs
On sekizlik güç
Ellisinde olmaz mı?
Olsun!
Bir rüya, macera diyelim.
Fındığı, cevizi takma dişle kırmak,
Bu mu bilemiyorum.
Ben aynaya bakmak,
Kendimi sorgulamak istiyorum.
Gördün mü?
Alnında derin izler,
Göz etrafında mor halkalar,
Şakakların etekleri firarî kırlar.
Ayaklarının altından akmış seneler,
İşte sonunda pamuk dedesin
Aynadaki adam!
Ne diyeceksin?
Bir elime baston
Koluma seni istiyorum
Bizden geçmiş
Geçmiş güzel karıcığım.
Oğlanları everelim,
Gelinler istiyorum.
Yanımda,
Yöremde torun,
Torunlar...
Dilencilere benzedim be!
Ne çok istiyorum.
Varsa eğer kaderde
Son yazmadan önce perde
Hep beraber el ele
Finali görmek istiyorum..

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Gözlerim Şafak Bekçisi

Gökte ay yıldız var mı
Bilmiyorum
Ben duvarların arkasında
Karanlığa mahkûm düşünüyorum
Alır götürür hayallerim
Bir kuşun kanadında
Dağdan dağa
Köyden köye
Kentten kente sürgünüm

Kaç Anamur-Sinop
Kaç Edirne-Kars dolaştırır durur
Sınır boylarında gezgin adımlarım
Gâvur Dağlarında kâbus dolu gecelerim
İçimde endişe
Şakaklarım şimşekler
Kulağımda uğultularla irkilir doğrulurum

Ne bu nal sesleri?
Iraktan mı gelir,
Vahşi batıdan mı bu tehditkâr atlılar?
Söyle
Söyle şafak bekçisi misin
Ufka dikili gözlerim.
Gün doğacak mı?

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Gözlerim Yağmur Ormanları

Bulutlar gökyüzünü,
Toprak suları unuttu.
Gül dikenini,
Diken gülünü unuttur mu?
Sürgün bulutlar gözlerimde
Yağıyor
Yağıyor
Kuru dere yataklarında
Yağmur ormanları
Büyüyor
Büyüyor
Tomurcuksun emlik kuzum
Goncaların açılsa saçılma
Koklasaydım
Bekleseydim sonbaharları
Sararsan solsaydın
Mevsimsi sam yelleri esti
Toz dumanlar içindeyim
Nerelerdesin,
Seni bulamıyorum.

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Gurbetçi

Acı rüzgâr esiyor
Islak toprağa basıyorum
Buz kesmiş ayaklarım
Yarı çıplak
Elveda kadını
Elveda yavrucuğum
Gurbetçiyiz
Yolcu yolunda gerek
Üzölmeyin, ağlamayın
Üzmeyin beni
Size sevgi
Size ekmek getireceğim
Kucak kucak,
Yürüyorum
Kalıyor gözü yaşlı sevdiklerim
Kalıyor köyüm
Kalıyor köhne kerpiç damlar
Duymuyor burnum
Ağır tezek kokularını.
Bir hasret türküsü
Kanayan kalbimin feryatları
İşte önümde ufuk
Kara bulutlar akın etmiş güneşime
Bir kuş üşüyor
Barış ölüyor
Özgürlüğüm katlediliyor.
Kuduruyor isyanım
Bayrak bayrak
Yürüyorum kavgaya
Ekmeğin kokusuna
Umut dağarcığımda,
Ayaklarım çırılçıplak.

Mehmet Doğan (Yörökozan)

Hayat Yokuşu

Bir yarışın son etabı bu kulvarda
Evde sokakta bulvarda
Çılgınca hırs ve tutkularımız
Nal toplattı hayat çoğumuza

Gün doğumunu müjdelerken perdelere
Bize sırt çevirdi aynalar
Erişildi sırrına ezeli beraberliğin
Gizinde saklandık kirli gecelerin
Yansır gözümüze kırık camlar
Başımızda saman yolu
Saçımızdaki pırlantalar sevgili yadigarıysa
Kayan yıldız kümeleri ne?

Uzanırız
Uzandığımız dal elimizde kalırken
Her uçuşumuz bir başka sabahta
Bir başka parçalanırız
Önümüze uzar zaman yolu
Soluğumuz dolaşır evrenin nefesiyle
Burnumuzda akasyaların ıtırı
Kötü kokular koltuğumuzdan gelir.
Biz tazı ekmek tavşan kovalarız.
Saç saça bitiremedik kavgaları
Boğaz boğaza it dalaşındayız.

Doğanın karşı konulmaz yasasında
Mevsim fırtınaları esip savurdukça
herkes kendi öz direncinde
Nar kırmızı ayva sarı dökülüyor
Bir kuş çırpınır çalıda
Son yaprak bekler; düşerse sansımıza.

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Hıçkırıklarım Ötelensin...

Pınarların seşi,
Bir minik 'GÜRSEL' çığıltısı...
Denizlere girse nolur du?
Sessizce aktı aramızdan
Okyanuslar mı kudurdu?
Erişilmez ardına...
Ne yaman,
Çılgın dalgalar bıraktı
Ağıtların ortasında...
Buz gözlerden öptürdü,
Bu mu ki, babaya son şakası...?

.....?
Açıldı,
Açıldı bu gün,
Dizelendi...
Yürek acı dosyası...
Uzak anılar karıştı
İşte, düştü son sayfası,
Bir zifiri gece ki;
Karayılan,
Ejderha mıydın ulan?
Neydi o dağarcığıma dalan?
Düştüğün yer yanar,
Ateşler püskürür gözlerin...
Kabus çığılıklarım derin yere...
Gök kubbe yırtılırken,
Tirmaklarım nerelere...
El yetmez,
Ses gitmez yerlere...
Yangınlar toplansın hele!
Göçer gideriz birlikte...

.....?
Yirmi yılın, yaşlarıyla...
Kucak kucağa,
Sevişilir miydi?
Vedalaşılmadı daha!
Beklerim...
Beklerim...
Hıçkırıklarım ötelensin...

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Hoş Geldin Bebek

Çılgılık çılgılığa giriverdin aramıza
Sevinecek miyim
Sitem mi edeceğim bilemiyorum
Mademki dönüşü yok bu yolun
Hazır mısın
Hoş geldin hanemize
Sefalar getirdin yuvamıza
Sana sıcacık kucağım
Ninnilerim, masallarım
Nasihattan başka yoktur mirasım
Umut sensin
Dünya senin
İşte önünde yolun
Koşuşmaya, boğuşmaya mahkûmsun
Hazırlan
Sevgileri, sevimsizlikleri,
Dostlukları, kahpelikleri
Umutları, hüsrانları
Göğüsleyeceğin bir yığın ikilem var

Kim bilir kollarında, beyninde
Prangalar taşıyacaksın
İtilip kakılacak,
Darbelerde mahpuslar sürgünler
İşkenceler içinde yoğrulacaksın
Panzerler, tanklar kıştırarak
Belki bir köşede.
Anandan emdiğin ak sütü
Burnundan getirecekler
İnsan olmanın,
Özgür düşüncenin büyük bedelleri var.
Ne sınavlardan,
Ne sıratlardan geçeceksin.
Nükleer yağmurlar,
Barut, kan kokusu
Ülkelerde
Ülkende can namus korkusu
Bir genç
Bir asker
İkişi de vatan yavrusu
Dağ başında
Yol ortasında
Birer birer düşüyor olacak
Ağıtlar duyacaksın
Bir yavuklunun
Bir ananın acı feryatları
Dolunca kulaklarına
İçin yanacak

Yüreğin burkulacak
İnsanın

İnsanlığı nasıl bitirdiğini görünce
İnsan olduğundan utanacaksın
Nefrete kine gerek yok çocuğum
İyi kötü insan bu!
Sen de busun!
Yılmayacaksın insan yavrusu.

Zalimden
Namussuzdan güçlü olmaya
Mecbur ve mahkûmsun
Okuyacaksın
Yazacaksın
Konuşacak, tartışacak
Doğruyu, güzeli bulacaksın.

Yorulacak
Çok yorulacaksın
Güveniyorum sana
Ak güvercinlerin barışa uçtuğu,
Annelerin, babaların
Çocuklarıyla el ele tutuştuğu
Cenneti sen kuracaksın

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Iraklara mı Gideyim

Karanlık sularda sıratlar geçilmedi
Nice yangınlara yüzerim
Ateşlere yıkanır elim yüzüm
Duman duman ayaklarım
Yaz tozunda, kış çamurunda
Giyindim yoksulluğun dar giysisini
Titrer titrerim tabanıma direnirim
Bilesin ne çekerim
Yönelirim yollar cennet kapılarına
Tapusu sizdemi beyler
Bana cehennemi gösterin
Göçerlik kader, mülteci miyim?
Söyleyin nerede başka Türkiyelerim
Irakta tarih göçmüş
Nerede onun coğrafyası
Iraklaramı
Daha iraklara mı gideyim...

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Karsıda Bir Çocuk Ağlar ya O benim İşte

Dağlar alabahar kar iken
Yayla yazıları ilkbahar mı
Beklesin
Dolu dolu gözlerim
Bitkin
Yorgun ve keyifsizim
Dökülüyorum
Dökülüyor doğa
Küstü çocuk çığılığı
Renksiz
Ahenksiz ve umutsuz kaldım

Dudağımda yanık türküler
İçim yalnızlık telaş
Kuytu köşeler bekleyen
Koca çınar ağacı
Sana muhtacım
Sığındım gölgene
Dayandım duldana
Ne haber
Geçmişten gelecekte bihaber
El sallansın
Isıklar çalinsın
Ayna tutulsun uzaktan
Çoban ateşleri mi yanar
Gözlerimde boz duman
Göçmen kuşlar
Göçmen kuşlar size derim
Nerede bu çocuk
Ufkun kızıl yüzünden uçuverin
Az ilerinizdeki
Yörük çadırlarına iletiverin

İlk horoz öttüğünde
Oralarda kuru ayaz
Acı poyrazlar eser
Çatlamıştır
Acısız eli teni
Toprak soğuk bedeni
Uşümez mi o yavruca

Oysa yaz
Gökyüzü ıslıl ıslıl bekleşir
Denizlerde yakomoz
Gel – git akşamları çocuklar yüzer
Sen nerelerdesin kuzum
Nereler fırtına
Karın beyaz örtüsü bahane
Bak ayın şavkına
Ananın ağlamsı yüzü titrer
Örgün örgün düşünür durur
Ben hayal çizerim

Resim gibi
Ağlarsam ver
Gözlerime yaş
Gözlerinde akşam güneşim
Gecelerim sevgisiz
Kahkahalarım eksik
Çıglıklar isterim
Dinsin hıçkırıklarım

Sarı sıcaklara boğulurum
Çöller çırpınır içimde
Eli açmış Afrikalı
Ölüm artığı kara çocuk
Dilenir gözler bakar
Gözlerimin ağına
Ekmek kırıntısı
Işık
Sevgi ve merhamet umar
Çaresizim
Verebilseydim çocuğuma

Sahralar serap bekler
Gündüzleri soğuk soğuk terler
Geceleri buz keser bedenim
Susuzum
Çok uykusuzum
Kızgın kumda yanar yüreğim
Bana bir vaha gösterin
İlahlar
İlahlar yardım edin
Anamı isterim

İntizar mı
Ah yetim hakkı mı
Kadın güzel anam
Konuş konuş söylen hele
Gül memenden ak sütünü emmedim mi
Dudaklarında dualar suskun
İnanmaz bana
Ne tanrı
Ne de kulu
Haksızlık değil mi ki bu
Hani masumca inanılmış
Çocuk kalpli dualar
Yok mu oldu
Yok mu oldu
Karayazı kaldı alnıma
Yanımda yatan bebeğim yazdı
Diyenler olur ya
İnanma
Asla inanma
Saf ve temizdir o

Aktı gözlerimden
Ellerinden süzöldü
Sel sulara karıştı
Alnım çizgi çizgi
Ya kalbimdeki izi...

Hıçkırıklar içinde
Karşıda bir çocuk ağlar ya
O benim işte...

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Mendilimin Coğrafyası

Boğdu karanlık doğamı
Kucak kucak kaybettim
Yeşil, mavi, allarımı
Renk renk köpürür, açar
Acılarımın çırası.
Tutuşur orman yangınlarım
Çıglıklarım demet demet
Erişilmez doruklara
Geldiniz mi...
Geldiniz mi gözlerime?
Uzun gecelerden sağnaklarım
Bak kuytu köşelere
Mendilimin coğrafyasına
Açılıyorum
Kapanıyorum
Ak kırmızı güllerimi,
Kır çiçeklerimi suluyorum.

Sicim sicim serdim
Serdim rüzgârlara yaşlarımı
Kurutamıyorum.

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Neresi Bizim Com Nokta

Aldım elime kalemi
Yazdım başıma geleni
Söyle Hayta Velî Emmi
Neresi bizim com nokta

Aklıma gelir de bazan
Kimlerdi beni bozan
Yıkılası bozuk düzen
Neresi bizim com nokta

Düşünürüm kara kara
Yoktur cebimde beş para
Düşmüşüm çıkmaz yollara
Neresi bizim com nokta

Bağ-kur'dan haciz geldi
Yurt-kur'dan taciz geldi
Uçkurum da rehin kaldı
Neresi bizim com nokta

Yaktın bizi vay İmefe
Hikmetyarlar başa efe
Memed'i koydular tefe
Neresi bizim com nokta

Yörük bilmez mi bayramı
Lak lak mı içer ayranı
Gelmedi mi hiç zamanı
Neresi bizim com nokta

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Ninnilerin İçimde

D n gizlice gitmiřsin
Son oyun yarım kalmış
Meraklı,
Biraz da heyecanlı h lin varmış
Tel ř içinde gitmiřsin
İnce zorlu bir yolun
Bir maraton kořun vardı
ocuk aklınla ne düřündün
Uřendin mi
Kestirme
Kısa yoldan gitmiřsin
En az yarım asırlık yaşamı.

Kelebekler mevsimlik mi yařardı
Zamansız ıktın
Rekor muydu amacın
Bařardın
Babanı yarı yolda bıraktın
Öyle sevenlerin varmıř ki
Eller üstünde tutulup
Omuzlarda gitmiřsin
Ninnilerin içimde
Alkışlarla, ağıtlarla gitmişsin
Oyuncakların burada
Eyvah ocuk
Oyuncaksız gitmiřsin

Mehmet Doğan (Y r kozan)

Nisan Yağmuru

Nemli gözlerime,
Kır şakaklarıma bakma!
Yılların çilesi gizli
Alnımdaki,
Yüzümdeki çizgilere...
Ne etkin
Ne katkın var ki
Onlar yaşam izi.

Yalnız doğdum,
Yalnız başladım ağıtlara,
Yalnız bitirdim acılarımı.
Çare değil
Yılları geri getirmek.
Ağlama geçen günlerin ardından.
Unut dünü,
Ben unuttum...

Diyelim ki
Nisan yağmuruydu,
Yağdı,
Tükendi o bulut...

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Niřan Allah Allah DÜřen Anam

Yaratan
Üreten
Sunan anam
Sen dua mısın?

Doğudan batıya
Kuzeyden güneye uzanırsın
Hangi dileklerine?
Türbe tekke dolaşırsın...
Çınarlara, salıncak mı bağlarsın?
Burası Anadolu...

Garip Türk anam
Garip Kürt anam
Gürler Alevi anam
Sarp kayalı ormanlarca
Cayır cayır yanan anam...

Bak anam...
Karlı dağlar mı dumanlı?
Gözden gezden arpacıktan
Niřan, Allah Allah...!
Düren, anam!

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Öpüşmek Neden Ayıptır

Bir çiçek uzanır size
Kendi elimizden başka
Dokun dokun çekinme
Vaktimiz mi var aşka?

Avuçlarımda son bulut kırıntıları
Dokun,
Dokun hele saçlarıma.
Yazık dersin ağlarım.
Çoktandır
Suskun gözlerim.
Küçük bir neden bulamadım
Belki utandım
Kucak kucağa
Sarmaş dolaş ağlamaya..
Akıtmak istiyorum içimin zehrini.
Kırpiklerimin ucundan
Süzme acıları.
Hıçkırıklara boğulurcasına
Böğüre böğüre ağlamak...
Hep ağlamak mı
Gülmek de istiyorum.
Ne bir virgül,
Ne de bir nokta.
Kuralsız,
Zamansız
Ve de sınırsız.
Gülemez mi insan?
Nasıl unuttuk
Dostluk,
Arkadaşlık
Ve insanlık adına.
Neleri umursamadık?
Bencillik,
Duygularımızı,
Hasletlerimizi kemirdi.
İnsani duyguları bitirdik.
Ağlayacağız mı buna
İşte
Katıla katıla
Gülmek istiyorum.
Bayramlar aklıma geldi.
Bayramları sevmiyorum
İstemem
Özel günler adına hatırlama.
O günler
Çocuklar şeker,
Ben ne dilenirim.
Öpüşmek isterim
Bu hoş bir his bir saplantı içimde

Biri gelsin...
Öteki gitsin...
Var olan telâş içinde.
Öpüşmek ayıp mıdır?
Yer, zaman, mekân aramak niye?
Herkesin gözleri önünde
Kana kana öpüşmek istiyorum.
Sevgisiz yıllarıma nispet olsun

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Öpüşmek Neden Ayıptır?

Bir çiçek uzanır size
Kendi elimizden başka
Dokun dokun çekinme
Vaktimiz mi var aşka?

Avuçlarımda son bulut kırıntıları
Dokun,
Dokun hele saçlarıma.
Yazık derssen ağlarım.
Çoktandır
Suskun gözlerim.
Küçük bir neden bulamadım
Belki utandım
Kucak kucağa
Sarmaş dolaş ağlamaya..
Akıtmak istiyorum içimin zehrini.
Kirpiklerimin ucundan
Süzme acıları.
Hıçkırıklara boğulurcasına
Böğüre böğüre ağlamak...
Hep ağlamak mı
Gülmek de istiyorum.
Ne bir virgül,
Ne de bir nokta.
Kuralsız,
Zamansız
Ve de sınırsız.
Gülemez mi insan?
Nasıl unuttuk
Dostluk,
Arkadaşlık
Ve insanlık adına.
Neleri umursamadık?
Bencillik,
Duygularımızı,
Hasletlerimizi kemirdi.
İnsani duyguları bitirdik.
Ağlayacağız mı buna
İşte
Katıla katıla
Gülmek istiyorum.
Bayramlar aklıma geldi.
Bayramları sevmiyorum
İstemem
Özel günler adına hatırlama.
O günler
Çocuklar şeker,
Ben ne dilenirim.
Öpüşmek isterim
Bu hoş bir his bir saplantı içimde

Biri gelsin...
Öteki gitsin...
Var olan telâş içinde.
Öpüşmek ayıp mıdır?
Yer, zaman, mekân aramak niye?
Herkesin gözleri önünde
Kana kana öpüşmek istiyorum.
Sevgisiz yıllarıma nispet olsun

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Sınırsız Sevdam

Sıcak bir bakış
Göz göze buluşmak sevdam
İçimizde med-cezir
Kalbimizde çırpınışlar sevdam

Bir kahkaha koyver katılırcasına
Binbir umut haykırırcasına
Endişelerden sıyrılırcasına
Dolu dolu yaşamak sevdam

Bu çocuğun okuma özlemi
Sezebilmek ufkundaki gizemi
Okulu, öğretmeni, arkadaş alemi
Bembeyaz düşünmek sevdam

Ana yâr, toprak kutsal
Yeşil vadilere ırmakları sal
Çöller geçilsin, de vahada mı kal
Okyanuslara ulaşmak sevdam

Özgürlük, emek ve de hak
Bir tatlı buse, el ele tutuşmak
Karanlığı kovsun şu gelen şafak
Güneşe ulaşmak sevdam

Merhabayla uzanır size ellerim
Tanımadığım, gitmediğim ülkelerim
Zenci, melez, Kızılderililerim
Sınırsız dostluklar sevdam

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Şafağın Kızıl Gülü

Akıverse gözlerime
Dalga dalga maviler
Ak ak köpüklere deniz ki
Akdeniz
Alsın alsın götürsün
Yelken açar yüreğim
Dolsun çocuk sevinciyle
Fora derim bu geceye
Şafağın kızıl gülüyle

Yolcuyum engin sulara
Bazı bazı durgunum
Dalar giderim yitik yıllara
Anıları arar tararım
İndirdim bak
İndirdim bütün acıları
Demir attım umuda
İsyanlarımı erteledim
Zamanın sabır kollarına
Dudaklarımda dualar
Baktım o rıhtıma
Hüsran mı var karşılarda

Hani seni sevmek
Sana kavuşmak vardı ya
Delice bayramlar mıydı ki
Çıka geldi bir anda
Bebeğimin ilk soluğunda
İlk nabzın atışında
Ninni
Ninniler diyen
Şu annemin ışığında
Kucakladım da
Sahipleniverdim unutulmuş sevinçleri

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Şahturnaca

Güneşin gözünde yanan
Karanlığı kovan fenersin
Sivaslardan beri mi....
Pir Sultanlardan,
Hacıbektaşlardan,
Mahzunilerden beri söylersin.

Her şafakta, her tan atımında
Duyarım Şahturnanın kanat sesini.
Rüzgârların türkü türkü ötüşünde
Damar damar, yürek yürek kanarım
Gün olur bir bulut olur
Sevgi yollarına yağarım.

Bu sazım,
Bu avazım
Nice akarsularım,
Nice çimenlerim
Sızlatır sazımın tellerini
Ben can yakamam
Yanık yanık türküleri söylerim
Es rüzgâr es yanarım...
Yandıkça çağlara karışır pınarım...

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Yařatmak Adına

Bitkilere, ağaçlara su yűrűrken
Kurt, kuř ařk dűřűnűr
Damarlarımızda kan gűrlűğű
İliklerimizde mevsim ilkbahar
Sevinlerin içinden gűneř doğar.
Sevgi akřamlarına
Sabahı bekletemezsin
Bedenin
Sıcak tavlı toprak
Tenim tenine değende
řimřeklenir kalbimiz
Emelim,
Arzulu buluřmalarda
İnmek kuytu vadilerine.
Hayat bulmak
Hayat vermek adına
Sen analığı
Ben babalığı seçtik
İçinde bir cenin hűcre bűyűyor
İkimiz adına.
Belki řu an
Yűz binler űlűyor
Kimlerin adına, neyin uğruna!
řu çekirdek atlarken
Geliyor mu ağı
Geliyor mu kesik kesik sancı
İşareti aldık da
Hayat mı doğan
Ağlamak mı? .

Mehmet Doğın (Yűrűkozan)

Yaşıyorum Galiba

Acılar çekirdeği çatlatıyor
Açılıp içimde boylanıyor
Seriliyor ağrılar dağlarca.
Saklanamaz yüzümde.
Billur kaynaklar taşmış,
Devriliyor çağlarca.
Şırılsıklamım,
Üşümelerim
Doyum noktasında...
Ne yazar
Tufanlar kopsa da.
Erişir miyim
Bulutların ardındaki ışığa...
Geceleri gündüzlere eklerim,
Koşarım ısıltılara
Düşe kalka hisiltılarla...
Ne umdum,
Ne buldum hayatta.
Bildiğim tek şey,
Yürek çarpıntıda....

Yaşıyorum galiba! ...

Mehmet Doğan (Yörükozan)

Yörük Anam

Gecenin rengi saçlarını
Tel tel güneşler mi taradı?
Bembeyaz seriliverdi.
Kara günlerin az değildi,
Başındaki aktan çok.
Ak günler mi beklerdin de
On bir çocuk doğurdun?
Yarıdan çoğunu
Dağlar, taşlara yitirdin?
Harcadın, kendini harcadın...
Ziyan ettin senelerini.
Acıların fayları tetiklenirken
Sabır taşı çatlamaz mı
Nice artçı depremlere?

Nasıl direndin,
Gülümsedin,
Yüreğinden sevgiler sağdın,
Sevinçler icat ettin? ..
Kimsin?
Nesin?
Necisin?
Böyle metanet...
Böyle cesaret...
Böyle şefkat...
Nerdedir yörük anam?

Ben emerken,
Terli miydi sinen?
Bir esinti koptu yaylalardan
Çam, püren, kekik kokuları
Sürdü getirdi...
Böyle mi tüter tenin?
Burnumun direğini sızlattın.
İlmik ilmik motiflerce
Hasretin çilelerime dokundu.

Nasıl anlatırım,
Anam nasıl?
Kelimelerim kifayetsiz,
Duygularım ifadesiz,
Ben iradesiz kaldım...
Gizli bakışlarınla izle,
Aklımı, fikrimi
Yoluna yönelt!

Mehmet Doğan (Yörüközan)